

عنوان مقاله:

نسبت دیالکتیک وجودی و ادراک زیبایی در فلسفه افلاطون

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 8، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سارا منوچهری مقدم - دانش آموخته دکتری فلسفه هنر، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران.

محمدرضا ریخته گران - دانشیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه فلسفه، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زیبایی در فلسفه افلاطون به مثابه یک مفهوم بنیادین از جهت خاستگاه، ماهیت، ظهور و نحوه ادراک آن مورد توجه واقع شده است. این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی، و با ابتدا بر مهمترین رسالات افلاطون در باب زیبایی، همچون فایدروس و مهمانی؛ و نیز با بررسی شیوه دیالکتیک وجودی-عقلانی مطرح شده در رساله جمهوری، در صدد است امکان تلقی مساوقت ایده وجود و زیبایی؛ و سختی دیالکتیک وجودی-عقلانی و ادراک زیبایی را در فلسفه افلاطون مورد بررسی قرار دهد. از جمله یافته های پژوهش این است که در فلسفه افلاطون، ادراک زیبایی محسوس نقطه آغاز دیالکتیک وجودی-عقلانی نفس؛ موجب استحاله وجودی-معرفتی و زمینه عروج و فرارفتن نفس از مرتبه وجودی معین به مرتبه وجودی بالاتر است که در نهایت به دیدار و تحقق معرفت مثال خیر منجر می شود. در فلسفه افلاطون ادراک زیبایی در مراتب فرارونده از محسوس به معقول، به مثابه یک کنش وجودی با ارتقای وجودی-معرفتی نفس مساوق است.

کلمات کلیدی:

افلاطون، استحاله وجودی-معرفتی، دیالکتیک وجودی-عقلانی، زیبایی، مثال خیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626638>

